

593

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

z dnia 7 czerwca 2000 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania dorocznych nagród za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony kultury oraz ich wysokości.

Na podstawie art. 7a ust. 3 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 110, poz. 721 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178 i z 2000 r. Nr 12, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz inni ministrowie, o których mowa w art. 7a ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 110, poz. 721, Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178 i z 2000 r. Nr 12, poz. 136), zwani dalej „właściwymi ministrami”, mogą ustanawiać i przyznawać nagrody indywidualne lub zbiorowe, o charakterze finansowym lub honorowym.

§ 2. Właściwi ministrowie mogą przyznawać nagrody z inicjatywy własnej lub na wniosek:

- 1) instytucji kultury,
- 2) szkół wyższych,
- 3) organów administracji rządowej,
- 4) jednostek samorządu terytorialnego,
- 5) związków lub stowarzyszeń zawodowych, twórczych i kulturalnych,
- 6) jednostek badawczo-rozwojowych, nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,
- 7) Polskiej Akademii Nauk,
- 8) kuratorów oświaty,
- 9) środowiska twórczego lub grup osób z danego środowiska twórczego.

§ 3. Wniosek o przyznanie nagrody powinien zawierać:

- 1) dane osobowe kandydata (kandydatów) do nagrody lub nazwę podmiotu i jego adres,
- 2) informacje dotyczące całokształtu dotychczasowej działalności lub informacje o osiągnięciu, za które nagroda ma być przyznana,
- 3) uzasadnienie wniosku, zawierające wskazanie ogólnokrajowego bądź międzynarodowego charakteru działalności lub osiągnięcia oraz jego znaczenia dla kultury.

§ 4. 1. Wnioski w sprawie przyznania nagród składa się do dnia 31 grudnia każdego roku, a w uzasadnionych przypadkach — do dnia pierwszego posiedzenia komisji, o której mowa w § 7.

2. W razie stwierdzenia braków formalnych wnioskodawca jest zobowiązany do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia powiadomienia.

3. Wniosek pozostawia się bez rozpoznania w przypadku:

- 1) złożenia po terminie, z zastrzeżeniem ust. 1,
- 2) cofnięcia przez wnioskodawcę,
- 3) rezygnacji kandydata,
- 4) braków formalnych, jeżeli nie usunięto ich w terminie.

§ 5.1. Każdy z właściwych ministrów może powołać komisję do spraw przyznawania dorocznych nagród za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony kultury, zwaną dalej „komisją”, wyznaczając jej skład na okres roku.

2. Przewodniczącego komisji wybierają jej członkowie w drodze głosowania.

§ 6. Do zadań komisji należy:

- 1) rozpatrywanie i opiniowanie wniosków,
- 2) proponowanie osoby laureata lub laureatów,
- 3) przedstawianie propozycji co do wysokości nagród finansowych oraz podziału środków budżetowych zaplanowanych na nagrody w budżetach odpowiednich ministerstw.

§ 7.1. Posiedzenie komisji zwołuje właściwy minister.

2. Posiedzenie komisji uważa się za ważne, jeżeli uczestniczy w nim co najmniej połowa członków.

3. Uchwały komisji podejmowane są w głosowaniu jawnym, większością głosów obecnych na posiedzeniu. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego komisji.

4. Sekretarz komisji nie bierze udziału w głosowaniach.

5. Członkowie komisji pełnią swoje funkcje społecznie.

§ 8. Nagroda za całokształt działalności może być przyznana tej samej osobie lub grupie osób tylko jeden raz.

§ 9. Każdy spośród nagrodzonych może otrzymać tylko jedną nagrodę za to samo osiągnięcie.

§ 10. Najwyższa wartość przyznawanej nagrody finansowej stanowi równowartość dwudziestokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za rok poprzedni, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypos-

spolitej Polskiej „Monitor Polski” zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, Nr 118, poz. 561, Nr 139, poz. 647 i Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 75, poz. 486 i Nr 113, poz. 717).

§ 11. Nagrody finansowe wypłacane są ze środków budżetu państwa, w części dotyczącej odpowiedniego ministerstwa.

§ 12. Informacje o przyznanych nagrodach podaje się do publicznej wiadomości.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego:

K.M. Ujazdowski

594

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 14 czerwca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego.

Na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 137, poz. 887 i Nr 150, poz. 984 oraz z 1999 r. Nr 47, poz. 461) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 8 lutego 1996 r. w sprawie ogólnych warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego (Dz. U. Nr 20, poz. 93, z 1997 r. Nr 39, poz. 238 i z 1999 r. Nr 35, poz. 331) w § 4 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Połączenia telefoniczne pomiędzy abonentami znajdującymi się na obszarach powiatów utworzonych z dniem 1 stycznia 1999 r. i podzielonych granicami stref numeracyjnych powinny być zaliczane przez operatorów jak połączenia lokalne nie później niż z dniem 1 października 2000 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Łączności: *T. Szyszko*

595

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 czerwca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 15 § 2, art. 16 § 3 i 4 oraz art. 18 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751—753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882, z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064, Nr 162, poz. 1118 i 1125, z 1999 r. Nr 20, poz. 180, Nr 60, poz. 636, Nr 75, poz. 853, Nr 83, poz. 931 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 551 i Nr 50, poz. 580) oraz art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. — Prawo prasowe

(Dz. U. Nr 5, poz. 24, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 187, z 1990 r. Nr 29, poz. 173, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 90, poz. 999) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 166, poz. 1253, z 1999 r. Nr 59, poz. 30 i z 2000 r. Nr 44, poz. 515) wprowadza się następujące zmiany: